

ת"פ 12318/12 - מדינת ישראל נגד מוחמד ברכה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 09-12-12318 מדינת ישראל נ' ברכה

בפני כב' השופט בכיר דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל - ע"י עו"ד קוצברג יוסי
המאשימה

נגד
מוחמד ברכה - ע"י עו"ד גבריאן חסן ועו"ד
אורנה כהן ועו"ד ארם מוחמד
הנאשם

הכרעת דין

כללי

1. בחודש דצמבר 2009 הוגש כתב אישום נגד ח"כ מוחמד ברכה, כתב האישום "יחס לנאשם חמישה אישומים".
2. בתחילת הדיון ביקשו ב"כ הנאשם להפריד את האישומים. בהחלטתי מיום 21.4.2010 דחיתי את הבקשה להפריד את האישומים.
3. באותו יום הודיעו בא כי כה הנאשם כי בכוונתם לעתור לבג"ץ וביקשו לדחות את הדיון. נוכח העתירה לבג"ץ, בעניין החיסין המהותי שהעלו בא כי כה הנאשם, תחילת הדיון בתיק נדחה מספר פעמים.
4. ביום 11/06/2010 הצדדים קיבלו את הצעת נשיאת בית המשפט העליון, כב' השופטת ביינש ומשכוי את בקשתם לעניין החלטתי שלא להפריד את האישומים.
לענין החיסין המהותי, בית המשפט העליון ציין כי ניתן להעלות נושא זה בפני המותב שידון בתיק.

עמוד 1

5. נוכח משיכת העתירה, כמפורט לעיל, התקיים דיון בתיק זה ביום 11/06/15 ובאותו דיון טענו הסניגורים, כי יש לבטל את כתוב האישום נגד הנאשם, מאחר והוא נהנה מחסינות מהותית באתם מקרים שפורטו בכתב האישום.

הסניגורים טענו טענה אפליה בהגשת כתב אישום וצינו כי יש הצעת חוק לחנינה לקבוצת עבירות שבוצעו בתקופת ההתנתקות מעזה.

הסניגורים טענו גם טענה של אכיפה ברורנית וצינו כי מעשים חמורים יותר שבוצעו ע"י אנשי הימין לא טופלו במישור הפלילי.

6. אפשרתי לצדדים להגיש השלמות לטיעוניהם בכתב עד יום 11/09/05.

7. ביום 11/10/24 נתתי החלטה מנומקת לעניין הטענות המקדימות שנטענו בתיק זה. באוטה ההחלטה קבעתי כי הנאשם נהנה מחסינות מהותית בכל הקשור לאיושומים שני ורביעי.

באוטה ההחלטה קבעתי כי נטל השכנוע לעניין אכיפה ברורנית מוטל על הטוען אותה. נוכח קביעה זו ציינתי כי אין מקום לקבל את הטענה מבלי שתוצג תשתיית עובדתית נאותה.

8. הנאשם כפר בשני האישומים שנוטרו והתיק נקבע להוכחות.

9. האישומים שנוטרו לאחר קבלתה החלטת הטענה לעניין החיסון המהותי הם האישום הראשון והאישום השלישי.

10. באישום הראשון נטען על ידי התביעה כי ביום 28/04/05 התקיימה הפגנה של פועל שמאלי סמור לישוב בילעון במחאה על בניית גדר הפרדה. אותה שעה הוכרז האזור כ"שטח צבאי סגור".

במהלך הפגנה עצר אחד מלוחמי יחידת ה"מצדה", המכונה לוחם 134, את אחד המפגינים והוביל אותו אל עבר נידת שהמתינה בסמוך.

ה התביעה טענת כי הנאשם תקף את לוחם 134 בכך שהתקרב אליו מאחור, חנק אותו באמצעות יד ימין, תוך שקר לאחרים בעברית: "שחררו אותו, שחררו אותו", ובידו השמאלת חבט בידיו של לוחם 134 ובחזו.

11. באישום השלישי נטען, כי ביום 06/07/22, בככר רבין בתל-אביב, במהלך הפגנה המביעה מחאה נגד "מלחמת לבנון השנייה", שבראשה צעדו הנאים ומנהיגים נוספים, תקף הנאשם את מר יצחק חנניה, שתיעד בצלמה את הפגנה ואשר פנה למאר אורי אבנרי, משתתפי הפגנה, בביטויים מעלהים ובכך

שחבט באמצעות מרפקו בצלעותיו וכן באגרופו בכתפו.

מהלך הדיון:

12. מעודתו של יצחק חנניה, המתلون באישום השלישי, עולים הפרטים הבאים:

א. העד ציין כי נסע על אופניו ברחוב ابن גבירול בתל-אביב, בו הוא מתגורר, והוא הבחן בהפגנה עם דגלי אש"פ, עצר והחל לצלם.

העד הוסיף כי הבחן במר אורן אבנרי בשורה הראשונה ובאופן ספונטני צעק לעברו "אתה אדם מגUIL ואתָה לא רצוי פה". בהמשך, מסר העד: "...מיד שסימתי את המשפט צעד לכיווני ח"כ ברכה והדף אותו בכח עם זרועו ואגרוף אמרתי לו: בגלל שאתה ח"כ מותר להרים ידיים".

ב. בחקירהו הנגדית ציין העד כי את האירוע עצמו לא צילם אלא צילם לפני האירוע. העד הוסיף כי הוא לא התקרוב למר אבנרי.

בפני העד הציג סרט שבו רואים את ח"כ ברכה עושה תנועה כלפי אדם מסוים. העד ציין כי אותו אדם הוא אדם אחר וכי לא מדובר בעד עצמו.

13. באותו אישום העיד מטעם התביעה מר גרגניר מנחם, שמסר כי היה סמוך למקום ההפגנה. הוא ראה שבראש המפגינים הולכים שלובי ידים, בין היתר, הנאשם ומר אורן אבנרי.

בהמשך הוא ציין "... שמעתי בחור שצעק קריאות גנאי לעבר אורן אבנרי וחבר הכנסת שהוא מימינו נתן לו מכת מרפק הגונה לעברו". העד מסר את מספר הטלפון שלו למתلون ואמר לו כי יהיה מוכן להעיד.

בחזרתו הנגדית מסר העד כי לא ראה את ח"כ תמר גוזנסקי. העד מסר כי המתلون צעק לעבר אורן אבנרי **"בוגד, התבביש"**.

העד הדגיש כי המתلون לא זו מקומו "... מר ברכה הלך לכיוון הצער. מה שאני רוצה לומר שההלווכה התקربה לכיוון הצער שעמד. ח"כ ברכה המשיך ללכנת משולב עם חברי הקבוצה. את מכת המרפק הוא נותן כשהוא שלוב ידיים. זה היה מרפק ימין...".

גם לעד זה הציג הסרט. העד ציין כי לא מדובר באותו אירוע.

14. הנאשם נחקר באזהרה ביום 08/05/20 בהקשר לתלונתו של יצחק חנניה (ת/4). יודגש, כי נעשו נסיבות רבות לחזור את הנאשם סמוך לאחר הגשת התלונה, אולם הנאשם לא עתר לפניות קצינית משטרה ובסיומו של דבר התייצב לחזירה כשבתוים לאחר ההפגנה נשוא האישום השלישי.

15. בחקירותו נשאל הנאשם אם היכה אדם במכת מרפק בצלעוותו בהפגנה מיום 22/07/06, הנאשם השיב: "... אני לא מכיר את האיש בשמו אבל אני מניח, שמדובר באותו אדם שרצה לתקוף את אחת המפיגנות, אני עמדתי ביניהם, לא מצלמות, דחיפות ומרפקים, אני לא נהוג לעשות דברים כאלה...";

"... צעקתי עליו, יכול להיות שאפילו קילulti אותו, לא מעבר לזה...".

16. בעדותו בפניי, בהתייחסו לאיוש השלישי, מסר הנאשם: "... אני אומר שהדברים הם שקרים לחלווטין והדברים גובלים בעלילה נגד איש ציבור מתוך התנגדות לעמלה שלי... איך אני יכול לתת מרפק כשאני שלוב مكان ומכאן, יש גבול לציניות...";

"... איך אדם תמים מגיע עד מר אבנרי וח'כ גוז'נסקי?...".

הנאשם הוסיף, כי הוא לא שמע את הקראיה לעבר אווי אבנרי.

בחקירותו הנגדית התובע הציג בפני העד תמונה שסניגוריו הציגו למספר עדים, בה הוא נראה מכח אדם באותה הפגנה. לנאשם לא היה הסבר למה שמצוג באותו קטע מצלם.

17. מטעמו של הנאשם, בהקשר לאיוש השלישי, העידו ח'כ דב חנן והגב' תמר גוז'נסקי. מר חנן לא ذכר דבר מאותה הפגנה. ח'כ לשעבר תמר גוז'נסקי מסרה כי לא זכרת שראתה את ח'כ ברכה עשו מהשה חריג בהפגנה בככר רבין. היא ציינה ששמעה אמרות פוגעניות כלפי המפגינים.

הערכת העדויות באישום 3

18. עד הtribuna יצחק חנניה וגרנגר מנחים עשו עליו רושם אמיתי.

אני ער לאי התאמות בין גרסאות שני העדים. נתתי דעתך לאי התאמות אלה ומצאתך כי אין בהן כדי לפגוע במהימנותם.

כשמדובר באירוע מהיר וב��טי צפוי אנשים שונים נוטנים דעתם לפרטים שונים.

בדרכו כלל הנפגע זכר טוב יותר את פרטי האירוע, שעה שהצופים מן הצד זכרים יותר את התמונה הכללית. לכן יש להוסיף כי שני העדים לא הפריזו בתיאור האירוע והציבו על אלימות שאינה אלימות ברף הגובה.

19. המתلون חנניה ציין כי הוא אמר דברים פוגעניים כלפי מר אורן אבנרי וכי בתגובה לכך שהוא עומד במקומו ח"כ ברכה צעק לעברו והדף אותו בכך עם זרווע ואגרוף. העד מיד פנה לשוטר ושאל אותו אם ראה את הארווע ונענה בשלילה. בשלב זה מנחם גראנגר פנה אליו ומסר לו כי ראה את הארווע ומוכן למסור הודעה על כך במשטרת.

20. מר גראנגר מסר בעדותו ששמעו אדם צעק קריאות גנאי כלפי מר אבנרי וראה את ח"כ ברכה נתן לו מכתב מרפק הגונה. העד ציין כי ח"כ ברכה התקרוב למתلون שעמד במקומו כשהוא שלוב ידיים ונתן לו את המכה עם מרפק ימין.

21. כפי שציינתי לעיל, הנאשם כלל לא התייחס לארווע זה ורק שאל היכן יכול היה לנ��וט באליםות כשהוא שלוב ידיים. כפי שהוזג על ידי ב"כ הנאשם, אין קושי לזמן קצר לעזוב את השורה ולנקוט באליםות וכן לא קשה לחתם מכתב מרפק, גם כשנמצאים משולבי ידיים.

הנאשם יכול לטעון כי אחורי שנטיים לא יכול היה לזכור את כל ההתרחשויות באותה הפגנה, אולם בעניין זה על הנאשם לבוא בטענות אל עצמו בלבד. הוא זמן, כאמור, סמור לארווע אך לא התייצב למסור את גרטסו.

22. נוכח דבריו המהימנים של עד התביעה יצחק חנניה, אני קובע כי, אחורי דבריו המעליבים של עד זה כלפי מר אורן אבנרי, ח"כ ברכה צעד לעברו, הדף אותו בכך עם זרווע ואגרוף.

ההפגנה בכפר בילען

23. ביום 05/04/28 התקיימה הפגנה בכפר בילען שמטרתה הייתה מ恰恰 נגד הקמת גדר בಥון סמור לכפר.

בהפגנה השתתפו אישים ציבור ישראלים ופלסטינים, ביניהם ח"כ ברכה ומר דהמשה, שהיה אז חבר הכנסת.

24. אין מחלוקת בין הצדדים כי במהלך ההפגנה, לאחר שנmarsר כי השטח הוא שטח צבאי סגור, ניתן אישור על ידי הסמג"ד סא"ל תמים לעשות שימוש באמצעים לפינוי הפגנות, ובכלל זה בירימוני הלם.

25. באותו הפגנה נפגע ח"כ ברכה ברגלו מרימון הלם שהתרפוץ סמור לרגלו ונחשב על ידי חובש.

26. להשלמת התמונה, צוין שמוסכם על הצדדים כי מספר לוחמי יחידת "מצדה", השיכת לשב"ס, תגברו את כוחות צה"ל שפעלו בזירה.

.27. הتبיעה, כאמור, טוענת כי הנאשם תקף את לוחם 134 מיחידת "מצדה" במטרה לחלץ אדם שלוחם זה עצר.

ה הנאשם כפר, כאמור באישום זה, וטען כי בעת ביצוע המעצרים הוא לא היה בשטח כיון שנפגע מרימונו ההלם ופונה באمبולנס לכפר.abei כח הנאשם גם טענו כי לוחמי "מצדה" לא היו מוסמכים לבצע מעצרים ופعلו שלא כדין.

.28. עוד יש להוסיף כי לוחמי "מצדה" 102, 132 ו- 134 הティצבו ביחד בפני חוקר משטרת כתבו את גרסתם בכתב ידם, כສגנון מפקד היחידה לוחם 102 מתדרך אותם איך לעשות כן.

.29. לפני בוחינת העדויות, ראוי להזכיר כי ביום 05/04/28 ארגן עדالة הגיש תלונה לפרק ליט הצבאי הראשי ולמח"ש על פצעתו של ח"כ ברכה כתוצאה מהשלכת רימון הלם לעברו.

חלק מהעדים נחקרו בעקבות הגשת התלונה הנ"ל.

.30. מטעם הتبיעה העיד מפקד כח "מצדה", לוחם 101. עד זה מסר בעדותו:
א. כי המסתערבים בשטח מסר לו כי הוא מזהה מטרות איזות. הוא אישר לבצע מעצרים. הכח דיווח לו על מעצרים ועל כך שתזקפים אותו.

.ב. בהמשך מסר העד: "... ראייתי אנשים חונקיים, תוקפים גם את כח החילוץ שהוא במידים, תפיסתי בגב של אחד המתפרעים שתקף את אחד מלוחמי, משכתי אותו אחריה, זיהיתי את ח"כ ברכה...".

.ג. העד אישר כי לא מסר הודעה על כך במשטרת ורק לאחר שהוגשה תלונת ח"כ ברכה על פעולות הכח שלו הוא מסר על כך כעבור עשרה חודשים. העד גם אישר כי סמור לאירוע לא ערך דו"ח פעולה.

.ד. בחקירהו הנגדית אישר העד כי מסר במשטרת כי הוריד את ח"כ ברכה מגבו של לוחם 134. כשהו פנה לדברים שנמסרו על ידי לוחמים 102, 132 ו- 134 טען כי היו שני שלבים באירוע. העד טען כי לכח שלו יש הסכמה למעצר מלאוף פיקוד המרכז והדרומ.

.31. מעודותו של לוחם 134 עולים הפרטים הבאים:

עמוד 6

א. העד מסר כי אחד המסתערבים תפס את אחד החשודים "... אני נפלתי על אותו עוצר ואחזתי בו גם בראש וגם ביד. באותו רגע קפצו עליו שמוני אנשים מכל הcioונים ומשכניו באותו בקסדה בראש ובידיים... באותו רגע הרגשתי שמנעים לוחמים אחרים ומשכו ממי את כל האנשים שתפסו אותו...".

ב. העד מסר כי שב"ס לא נהוג לכתוב דו"חות פעולה. הוא הוסיף כי גבו ממנו הودעה במשטרה כשגן מפקד היחידה נוכח במקום.

ג. העד אישר כי אינו דובר ערבית וכי אחרים אמרו לושמי שתפס אותו אמר "שחררו אותו" בהמשך אישר העד כי אינו מכיר את ח"כ ברכה וכי שמו של הנאשם נמסר לו על ידי אחרים.

ד. העד ציין "... אחורי הארווע דיברנו בינינו ושאלתי מי זה האיש, אז אמרו לי שהוא ח"כ ברכה". העד מסר תיאור של מי שתקף אותו "... זה איש נזון קומה עם חליפה...".

ה. העד אישר כי בהודעתו במשטרה הוא מסר כי מי שהוריד את התקוף מעליו היה לוחם 132.

32. מעודתו של לוחם 132 עולים הפרטים הבאים:

א. העד מסר כי זו הייתה פעם ראשונה שהוא הגיע לכפר בילען.

ב. לגבי הארווע מסר העד "... הלוחם קרא לי לעזרה.ניסיתי להדוף ממנו את האנשים, את האדם עם החליפה הצלחתית להפיג על הרצפה...".

ג. גם עד זה ציין כי אינו מכיר את ח"כ ברכה. בתמונות שהוצגו לו הוא זיהה רק את מר אורן אבנרי.

ד. לגבי החקירה, מסר העד: "... ישבנו ביחד, 132, 134, 102 וכתבנו. החוקר לא שאל אותנו שאלות...".

33. מעודתו של סגן מפקד היחידה לוחם 102 עולים הפרטים הבאים:

א. "... הייתה בכח מסוערב, שנכנס לתוך הכפר והתקoon לעוצר מפרי סדר...". בהמשך מסר "... מפיגנים ניסו לחבל את העוצר ונונט מכות לידים של אחד הלוחמים...".

ב. העד אישר כי בשלב מסוים המסתערבים זרקו אבניו. הוא גם אישר כי מסר בהודעתו במשטרה כי לוחם 132 הוריד את התוקף מגבו של לוחם 134.

ג. העד הוסיף כי לא ראה את ח"כ בכירה וכן לא ראה כי הוא קיבל טיפול רפואי בשטח.

ד. בהודעתו ס/8 מיום 05/04/28, עד זה כלל לא הזכיר מעורבות מצד הנאשם בניסיון לשחרר עצורים. העד ציין הודעתו כי נפגע בראשו מזריקת אבן על ידי מפגין עם חולצה אדומה וצין כי היה מעורב במעצריהם של שני מפגינים, לרבות זה שפגע בו באבן.

34. מעדתו של רונן תמים שהוא סגן מפקד הגדוד בעת ההפגנה בבליען, עלילם הפרטים הבאים:

א. העד ציין כי הנאשם צעד בראש המפיגנים עם מספר אנשים נוספים. הוא מסר לנאים כי השטח הוכרח כשלח צבאי סגור אך הנאשם התעלם מכך.

ב. העד הוסיף כי בשלב מסוים בוצעו מעצרים - "... **ואז דיביתי את חבר הכנסת ניגש לאותו שוטר ולאותו בחור שהוא עוצר ומנסה למשוך אותו בכך תוך זה שהוא קורא לעזרה לאנשים נוספים שיבאו להציל את העוצר בידי השוטר...;** "אני זוכך בזדאות שהוא ניסה למשוך את השוטר, וזה השלב שהגענו והפרדנו בצורה מכובדת ולקחנו את העוצר...".

ג. בחקירה הנגדית אישר העד כי בהודעה שמסר ביום האירוע לא הזכיר את הניסיון של ח"כ ברכה לחוץ את העוצר.

ד. העד מסר כי אינו זוכך את פצעתו של ח"כ ברכה ואישר כי עד למסירת עדותם בבית המשפט ביום 12/09/08 לא סיפר על חלקו של ח"כ ברכה בארוע.

ה. העד אישר כי שימוש בקליעי מליח וכן ברימוני הלם. הוא אישר ששמע צעקות "זרקו רימון הלם, זורקים רימון הלם".

35. לאחר מספר רב של פניות נחקק הנאשם לעניין החשדות נגדו בהפגנה בכפר בילען ביום 26/02/06 (ת/9). בהודעתו מסר הנאשם את הפרטים הבאים:

א. הנאשם אישר כי היה דין ודברים ביניהם בין קצין צה"ל לעניין הטענה על השטח כשלח צבאי סגור: "... ואז נשלח לעבר רגלי רימון הלם, כנראה ששרף לי את המכנסיים וגרם לי כוויות בשתי הרגליים אבל בעיקר ברגל שמאל...".

- ב. הנאשם מסר כי גם לאחר שמודיעים על שטח צבאי סגור ל לוקח זמן עד שאנשים מתפזרים והיבע כעס על כך שהשתמשו ברימונים בלי לאפשר את הליך הפיזור.
- ג. בהודעתו מסר הנאשם כי הוא מודיע מראש שלא יתנגד להסרת חסינותו בועדת הכנסת "... אם אתם תביאו את הגישה המפובקמת שלכם...".
- ד. הנאשם ציין כי לאחר שקיבל טיפול הוא פונה באمبולנס לכפר בילען ורופא הכנסת התקשר כדי לברר מה מצבו.
- ה. בהמשך נשאל הנאשם אם היה נכון במקום שבו שבוצעו מעצרים והוא סירב להסביר לשאלתו.
36. בעדותו בפניי מסר הנאשם: "... היה ויכול עם אחד הקצינים שאמר שאין מרשה להמשיך, תוך כדי שאינו מדבר איתנו אחד החילאים לחת רימון הלם והשליך אותו לכיוון הרגליים שלי... היו לי כוויות ברגל שמאל, קיבלתי טיפול במקום והגע אמבולנס עם חובש שנית טיפול ראשוני ואחריו זה לקחו אותו לכפר...".
- הנאשם ציין כי הגיע תלונה למבחן שאבל לא קיבל כל התיחסות לתלונתו.
- הנאשם מסר עוד כי שעלה שקיבל טיפול הוא ראה שMediaPlayerים את ח"כ דהמזה, והואוסיף כי לא ראה אקט של מעצר מפגינים.
- בחקירהו הנגדית מסר העד כי לא התיעצב לחקירה כביטוי מחהה על כך שלא חוקרים את תלונתו במח"ש.
37. מטעם ההגנה, לגבי אישום זה, העידו שני צלמים שהגשו את הצלומים שצילמו. כמו כן, העידה הגביע על ברדה שהשתתפה בהפגנה וכן ח"כ לשעבר, מר עבד אל מלך דהמזה.
- הצלמים לא צילמו את כל ההפגנה ועל כן ערך הצלומים הוא מוגבל. בצללים נראה ח"כ ברכיה הולך גם לאחר שרגלו נחבה.
38. מר דהמזה העיד כי הוא היה ליד ח"כ ברכיה באותו היום: "... אחד הרימונים נפל ליד הרגליים שלו ושל ח"כ ברכיה. ח"כ ברכיה נפצע והוא מיד פרש הצידה... הגיע אמבולנס ולקח אותו...".
- העד מסר בהמשך: "... אני ראייתי חיילים לבושים אזרחי, התחלו לעצור אנשים והלכנו לקראות החיילים... ואמרנו להם למה אתם עוצרים אותם...".

.39. הגב' יעל ברדה מסרה בעדותה שהיא שמעה ויכולת של אחרים ניתנה הורה לירוח ואז נורה רימון ההלם. העודה הוסיף כי ראתה אמבולנס אך לא ראתה את ח"כ ברכה בתוכו.

הערכת העדויות באישום הראשון

.40. נוכח הסתרות בעדויות עדיה התביעה לעניין חלקו של ח"כ ברכה בניסיון לחוץ עצור, הגעתו לידי מסקנה כי לא ניתן לבסס ממצאים מרשיעים על סמך העדויות שהושמעו בפני.

.41. לוחם מס' 101 לא מסר גרסה סמוּך לארוע ולא ערך דו"ח פעולה. לוחם זה מסר גרסה המסביר את ח"כ ברכה כשןחקר לעניין אחריותו בהשלכת רימון הלם לעבר רגלו של ח"כ ברכה. לכל אלה יש להוסיף כי גרסתו אינה תואמת את דברי סגנו, לוחם 102, ואת דברי לוחמים 132 ו- 134.

עדים אחרים מוסרים אלה מוסרים גרסה שונה לעניין חילוצו של לוחם 132 מידיו אלה שתקפו אותם.

.42. באשר לסמג"ד קצין זה לא מסר כל התיאורות לחילוקו של ח"כ ברכה בעת האروع. הוא מסר תיאור שונה של האירוע מזה שנמסר על ידי לוחם 132 ו- 134, שבע שנים מאוחר יותר.

יתרה מכך, העד אישר כי היה לו ויכול עם ח"כ ברכה וכי סמוּך לו יכול, נוכח הידרדרות המצב, הורה להשתמש באמצעים לפיזור הפגנות, לרבות רימוני הלם.

דברים אלה מתישבים עם דברי הנאשם וח"כ לשעבר דהמזהה.

התרשמתי כי עד זה שיחזר את הדברים ממידע שהגיע אליו במהלך השנים וכי לא ראה התנפות של ח"כ ברכה על הלוחם שעוצר מפגן.

.43. לוחמים 132 ו- 134 לא הכירו את ח"כ ברכה. הם מסרו את שמו לאחר שנאמר להם כי מדובר בח"כ ברכה.

התיאור שניתן לוחם 134 על איש נמוך אינו תואם את תיאורו של ח"כ ברכה.

.44. מסירת "הודעה" משותפת על ידי סגן מפקד היחידה ושני לוחמים הוא דבר פסול. ההנחה שניתן סגן מפקד היחידה ללוחמים ודרכ מסירת ה"הודעה" שלא הייתה הודעה כלל, יש בהם כדי לפגום במשפטם הדברים שנכתבו.

.45. גם לוחם 102 לא הזכיר בהודעתו (ס/8) מעורבות של ח"כ ברכה בניסיון לחוץ עצורים. גרסתו בפני היא גרסה מאוחרת, שיש להתייחס אליה בזיהירות.

שאלת סמכות המעצר

.46. בסיכוןיו טען ב"כ הנאשם כי לוחמי מצדה לא הייתה סמכות לעצור מפניהם.

לצורך הוכחת הסמכות הגישה התביעה צו הענקת סמכויות שנחתם ע"י שר לביטחון פנים ביום 5/12/14 ובתווך עד יום 31/12/05 (ח/10). בכך זה נאמר כי לסוחרים שהשתתפו בפעולות מענקות סמכויות לפי סעיף 39 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה מעצרים) תשנ"ו-1996. הסמכויות ניתנו לגבי פעילות אליה נשלחו הלוחמים ע"י נציג שירות בתי הסוהר כסיוע למשטרת ישראל או לצה"ל לפי בקשתם.

.47. אין ספק כי צו זה אפשר לאוטם לוחמים לבצע מעצרים בשטח מדינת ישראל. לגבי השטחים המוחזקים ע"י כוחות צה"ל חל דין שונה.

כידוע על פי המשפט הבינלאומי בשטחים המוחזקים ע"י כוחות צה"ל הריבון הוא המפקד הצבאי המפרנס על פי הדין הבינלאומי תחיקת ביטחון.

.48. עניין סמכותם של לוחמי מצדה להפעיל סמכויות שוטרים בהפגנה נשוא האישום הראשון נידון בבית המשפט לערעורם באו"ש בערעור מעצרים 1733/05.

באותה החלטה קבע המשפט לנשיא של בית המשפט לערעורם סא"ל יורם חניאל כי הצו בדבר שירות בתי הסוהר (יהודה ושומרון) (מס' 254) תשכ"ח - 1968 אינו מעניק סמכויות מעצר לוחמי מצדה שאינם מלאים תפקידים במתkan הכלילאה.

בקבות קביעת בית המשפט לערעורם תוכנה תחיקת הביטחון ופורסם צו המKENה לוחמי מצדה סמכויות דומות אלה שניתנו להם במדינת ישראל. התיקון בוצע לאחר האירועים נשוא האישום הראשון.

.49. משמעות הדברים כפי שצייני לעיל, היא כי הייתה הצדקה להتنגד למעצר הבלתי חוקי שבוצע ע"י לוחמי מצדה בבילען.

.50. הנאשם מסיבות השמורות עימו ניסה להרחק עצמו מהזירה וטען כי לאחר שנפגע פונה באמבולנס לכפר. הרטים שהוגשו ע"י ההגנה אינם תומכים בגרסה זו. הנאשם נראה צועד גם לאחר שרגלו נכבשה. גם חסר רצונו של הנאשם לתייצב לחקירה וסייעו להסביר לשאלות אין בהם כדי לחזק את גרסתו.

.51. למורת האמור לעיל, נוכחות הסתרות בנסיבות עדי התביעה והעובדת שהנתן לא זווה בזמןאמת ע"י לוחמים 134 ו- 132 וכן נוכחות הקושי המשפטי שהצביע עלי לעיל, החלטתי לזכותו מן האישום הראשון.

זוטי דברים:

.52. באי כוח הנאשם טענו כי גם אם בית המשפט יקבע שהנאשם ביצع את המעשה המוחס לו באישום השלישי יש מקום לזכותו מאחר ומדובר ב"זוטי דברים".

סעיף 34 ו"ז לחוק העונשין קובע:

"לא ישא אדם באחריות פלילתית למעשה, אם, לאור טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי המעשה הוא קל ערר."

כפי שעה מנוסח הטעיף יש צורך במספר תנאים מצטברים כדי שהנאשם יוכל להנות מפטור מה אחירות פלילתית בהקשר למעשה פסול שביצע.

.53. במקרה זה הגעתו לידי מסקנה כי לא ניתן לומר שאין אינטרס ציבורי בהרשעתו של הנאשם. הנאשם שהוא חבר הכנסת וראש תנועה פוליטית הפעיל אלימות כלפי אדם על רקע דברים בוטים שאמר אותו אדם.

מצופה מאיש ציבור שלא ינקוט באלימות כמשמעותו בפניו עמדות הנוגדות את שלו.

.54. בתי המשפט שמו דגש לפגיעה באינטרס ציבורי כմבחן מוביל לעניין הפעלת ההגנה של זוטי דברים. המשנה לנשיאה בית המשפט העליון כב' השופט ליאן נתן נתן ביטוי לגישה זו ברע"פ 2788/00 **מספר שלמה נ' מדינת ישראל פד"י נ"ד (3) 385.**

טענות נוספות:

.55. באי כוחם המלומדים של הנאשם חזרו על הטענות שהשמיעו בתחילת הדיון וביקשו לקבוע כי גם בשני האישומים שנתרטו על כנמם הנאשם נהנה מחסינות מהותית.

הסגורים גם טענו לאכיפה בerrerנית בעניינו של הנאשם.

בחנתי את הטענות ומאחר ולא הוספו עובדות חדשות לאלה שנטענו בתחילת הדיון לא מצאת מקום כי יש לקבל טענות אלה.

.56. במהלך הדיון התביעה ביקשה להגיש ראיות הקשורות לaiושומים שבוטלו בתיק זה.

דוחתי את בקשה התביעה מאחר וסבירתי כי אין בעבודות aiושומים שבוטלו כדי להציג על "שיטת

ומעשים דומים". כמשמעותו של מונח זה בפסקה.

כמו כן סבירתי כי יש בהגשת ראיות אלה משום פגיעה בהליך הפלילי ההוגן.

57. הتبיעה ביקשה להרשייע את הנאשם בגין התקipa המשתקפת בסרט שהסנגורים הצינו לחלק מהעדים.

אין מקום לקבל בקשה זו. הנאשם לא נחקר בהקשר לאירוע זה ופרטיו של האירוע לא התבררו.

סיכום:

58. לאור כל האמור לעיל, אני מרושע את הנאשם בעבירה שויוחה לו באישום השלישי.

ניתנה היום, כ"א אדר ב תשע"ד, 23 ממרץ 2014, במעמד הצדדים